

Συνηθίζουμε να λέμε, ότι αγαπάμε τα παιδιά. Μας αρέσει να τους λέμε γλυκά λόγια και να τα χαϊδολογάμε όταν τα βλέπουμε στην αγκαλιά της μαμάς τους. Ακόμα τα καλούμε να φύγουν από τη μαμά τους και να έρθουν στη δική μας αγκαλιά, για να τα χαρούμε καλύτερα. Μερικές φορές μάλιστα τα αρπάζουμε με το έτσι θέλω, χωρίς να ρωτάμε τους γονείς αν αυτό τους ενοχλεί.

Έτσι λοιπόν, αγαπάμε τα παιδιά. Δεν μπορούμε βέβαια να ακούμε τις φωνές τους στην Εκκλησία. Θα προτιμούσαμε να υπήρχαν λειτουργίες μόνο για παιδιά, για να μη μας θυμίζουν με τις φωνές τους πόσο εύκολα αφαιρούμαστε από την προσευχή και πόσο λίγο κατανοούμε στην πραγματικότητα το τι συμβαίνει στη Λειτουργία.

Επίσης παρότι αγαπάμε τα παιδιά, νομίζουμε ότι θα ήταν καλύτερα να μην κάνουμε παραπάνω από ένα. Άντε δύο, για να μην είναι το ένα μοναχό του. Μάλιστα τα παιδιά αυτά πρέπει να μεγαλώσουν σε παιδικό σταθμό, γιατί έχουμε πολλές δουλειές και η καριέρα μας είναι κάτι πολύ σημαντικό για να το αφήσουμε.

Επειδή όμως αγαπάμε τα παιδιά, πρέπει να φροντίζουμε για την ευτυχία τους. Είμαστε 100% σίγουροι ότι κάποιες καταστάσεις θα κάνουν ένα παιδί δυστυχημένο. Π.χ. μπορεί η μαμά του να είναι μικρή σε ηλικία, ο μπαμπάς του να μην το θέλει, ή ο παππούς και η γιαγιά να διαφωνούν με τη γέννησή του. Αυτά επειδή οι γονείς του παιδιού είναι ανύπαντροι, ή είναι νιόπαντροι και δεν έχουν χαρεί ακόμα τη ζωή τους, ή επειδή υπάρχουν άλλα αδελφάκια οπότε το καινούργιο θα μεγαλώνει φτωχό ή παραμελημένο.

Μπορεί επίσης το παιδί να έχει κάποια ασθένεια που δεν θα του επιτρέψει να ζήσει πολύν καιρό μετά τη γέννησή του. Μπορεί να έχει και κάποια διανοητική καθυστέρηση, και τότε πώς θα αντέξει τη ζωή μέσα σε μια κοινωνία υγιών ανθρώπων; Ευτυχώς η επιστήμη έχει δώσει τη λύση σε όλες αυτές τις δυσκολίες - και σε πολλές άλλες ακόμη. Υπάρχουν γονείς, γιατροί και νοσοκόμες, που πρόθυμα απαλλάσσουν τα παιδιά από τα μελλοντικά τους

προβλήματα: τα βασανίζουν για λίγο, ούτως ώστε να αποφύγουν το μελλοντικό βασανισμό. Με μια σύντομη και νόμιμη έκτρωση, όλα τακτοποιούνται και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Πολλές φορές βέβαια αυτές οι ιστορίες με τις εκτρώσεις δεν μας αρέσουν καθόλου. Αλλά τι να κάνουμε; Δεν πρέπει να σκεφτόμαστε τον εαυτό μας. Το σημαίνον είναι, τι συμφέρει τα παιδιά. Γιατί εμείς αγαπάμε τα παιδιά. Έτσι δεν είναι;